

8. נפגעי פעולות איבה

א. כללי

חוק התגמולים לנפגעי פעולות איבה נחקק בידי ממשלת ישראל במטרה להבטיח את התנאים הסוציאליים של נפגעי פעולות איבה ובני משפחותיהם. התגמולים לפי חוק זה (ולפי התקנות הנלוות אליו) משולמים בידי המוסד לביטוח לאומי וממומנים בידי אוצר המדינה. החוק נועד להשוות את הזכויות של נפגעי פעולות איבה בקרב האוכלוסייה האזרחית עם הזכויות והשירותים המוקנים לחיילי צה"ל ולמשפחות השכולות שבטיפול משרד הביטחון. החוק עבר כמה שלבים עד שהגיע למתכונתו ונוסחו כיום.¹ החידושים שהביא עמו החוק מתבטאים בהגדרת פעולת איבה, הקמתה של רשות מאשרת הקובעת איזה אירוע נחשב לפעולת איבה, הגדרת עיקר הזכויות בחוק, מימון ממלכתי מלא של תגמולים אלה, הכללת נפגעי איבה מן העבר בחוק והעברת הטיפול למוסד לביטוח לאומי.

פגיעת איבה היא אחת מאלה:

- פגיעה מפעולת איבה של כוחות אויב העוינים לישראל, לרבות פעולות שאירעו מחוץ לישראל שמטרתן פגיעה בעם היהודי.
- פגיעה בשגגה מידי אדם עקב פעולות איבה של כוחות אויב, או פגיעה בשגגה בנסיבות שהיה בהן מקום לחשש סביר שתבוצע פעולת איבה.
- פגיעה מנשק שהיה מיועד לפעולות איבה של כוחות אויב, או פגיעה מנשק שהיה מיועד נגד פעולה כאמור אף אם לא הופעל, חוץ מפגיעה שנפגע בה אדם בן 18 ויותר כשהוא מבצע פשע או עבירה אחרת שיש בה זדון או רשלנות פושעת.
- פגיעה ממעשה אלימות, שמטרתו העיקרית פגיעה באדם בשל השתייכות למוצא לאומי-אתני, ובלבד שהוא נובע מהסכסוך הישראלי-ערבי.
- פגיעה ממעשה אלימות, שמטרתו העיקרית פגיעה באדם בשל השתייכות למוצא לאומי-אתני, אשר נעשה בידי ארגון טרור שעליו הכריזה הממשלה לפי סעיף 8 לפקודות מניעת טרור התש"ח-1948, חוץ מארגון שהוא כוחות אויב, או שהוא נעשה בשליחותו או מטעמו של ארגון כאמור.

זכאי לגמלה מי שנפגע בפעולת איבה והוא אחד מאלה:

- אזרח ישראל שנפגע בישראל או ביהודה, שומרון או חבל עזה, או מחוץ לישראל, אם טרם חלפה שנה מפקיעת היותו תושב;
- מי שנכנס לישראל כחוק;
- תושב חוץ העובד אצל מעסיק ישראלי מאושר בחו"ל ונפגע בפעולת איבה בחו"ל תוך כדי ועקב עבודתו;
- תושב שטחים שבידו תעודת זהות ישראלית ונפגע בתחום הקו הירוק;
- תושב שטחים שבידו היתה אשרת כניסה ממפקד כוחות הצבא בשטח ונפגע בתחום הקו הירוק.

1 חוק התגמולים לנפגעי פעולות איבה אושר בכנסת בשנת 1970 למפרע מיוני 1967 על מי שנפגעו בפעולות איבה החל ב-25 בפברואר 1949. במארכ 1977 הורחב החוק והוחל גם על מי שנפגעו בין התאריכים 14 במאי 1948 עד 24 בפברואר 1949. במארכ 1982 זכאים לתגמול גם נפגעים מ-29 בנובמבר 1947 עד 13 במאי 1948.

ב. התיקונים והשינויים שעבר חוק התגמולים לנפגעי איבה

התיקונים והשינויים שעבר חוק התגמולים לנפגעי איבה - 1970 למן חקיקתו מצביעים על מגמה של הרחבת הזכויות לגמלה ולשירותים נוספים ומשלימים, של הכרה בזכאותם של בני משפחה נוספים ושל הרחבת ההגדרה של אירועי האיבה המכוסים במסגרתו. בשונה מאוכלוסיית הנפגעים שאליהם נוגעים חוק הנכים וחוק משפחות החיילים שנספו במערכה, עם נפגעי איבה נמנים גם ילדים, קשישים ואמהות לילדים, ולעתים פעולות איבה פוגעות בכמה בני משפחה אחת. לאור זאת, הפתרונות המוצעים במסגרת חוק הנכים וחוק משפחות החיילים שנספו במערכה לא תמיד תואמים את צורכיהן של משפחות נפגעי האיבה.

שר הרווחה והשירותים החברתיים מינה בשנת 2004 ועדה לבחינת זכויות נפגעי פעולות איבה ובני משפחותיהם כדי להציע פתרונות לבעיות הייחודיות לאוכלוסייה זו. מדיוני הוועדה עלה שהתחום העיקרי שלא קיבל פתרון הולם בדין הקיים הוא הבעיות הייחודיות שעמן נדרשים להתמודד מי שנותרו יתומים מאב ומאם (יתומים קטינים וילדים בוגרים), כמו גם קרובי משפחה המקבלים עליהם את הטיפול ביתומים.

בשנת 2006 הורחבה הגדרת פגיעת איבה כך שהיא כוללת גם פגיעה מפעולה שמטרתה העיקרית היא פגיעה בעם היהודי (סעיף 18א' בחוק הביטוח הלאומי). עם זאת ההרחבה האמורה חלה על מי שהם תושבי ישראל בלבד.

הגדרת פגיעת איבה הורחבה עוד, כך שהיא כוללת גם פגיעה כתוצאה ממעשה אלימות שמטרתו העיקרית פגיעה באדם בשל השתייכותו למוצא לאומי-אתני, אם בהיותו נובע מהסכסוך הישראלי-ערבי או שמעשה האלימות נעשה בידי ארגון טרור.

בשנת 2005 התקבלו שני תיקוני חוק בנושא יתומים ששני הוריהם נספו בפעולת איבה, ובנובמבר 2008 התקבל בכנסת תיקון חקיקה (בתחולה מ-1.12.2008) המפרט ומרחיב את זכאותם של יתומים אלה. בשנת 2011 התקבל בכנסת תיקון חקיקה נוסף (בתחולה מ-1.8.2011), אשר מרחיב את זכאותם של **יתומים ששני הוריהם נספו בפעולת איבה** ובלבד שהתייתמו בטרם הגיעם לגיל 37.

ב-2009 התקבל תיקון חוק הקובע כי אלמנת איבה שנישאה לא יופסק לה התגמול החודשי כפי שהיה עד כה. תחולת החוק מפברואר 2010.

להלן עיקרי התיקון:

1. יתום משני הורים זכאי עד הגיעו לגיל 18 לתשלום בשיעור התגמול ליתום עצמאי בסך 4,278.02 ש"ח ולכל ההטבות המגיעות ליתום איבה.
2. בוטל התגמול (בשיעור 100% מתגמול ליתום עצמאי) ליתום משני הוריו שמלאו לו 21 ועוד לא מלאו לו 27. כמו כן בוטל התגמול (בשיעור 80% ליתום עצמאי) ליתום משני הוריו אשר מלאו לו 27 ולא מלאו לו 37. במקום זאת, ישולם לו, מגיל 18 ואילך, תגמול בשיעור התגמול לאלמנה ללא ילדים לרבות ההטבות הנלוות לתגמול זה, חוץ מסיוע ברכישת דירה והחלפת דירה או כל כפל הטבה אחר. **לאחד** הילדים בכל משפחה ישולמו בגין כל הורה הטבות לעניין הנצחה, כלומר מענק אזכרה שנתי ומענק לאחזקת מקום קבורה בכל חמש שנים.
3. יתום זכאי לבחור בין תגמול כאמור בסעיף 2 לעיל (תשלום התגמול בשיעור הניתן לאלמנה ללא ילדים) לבין תשלום למחיה, בעת רכישת מקצוע או השכלה כללית או מקצועית, לפי חוק משפחות החיילים.
4. בוטל מענק נידות בסך 26,000 ש"ח ליתום משני הוריו שטרם מלאו לו 21 שנים.

בשנת 2011 התקבל בכנסת תיקון חקיקה נוסף (בתחולה מ-1.8.2011), אשר מרחיב את זכאותם של יתומים ששני הוריהם נספו בפעולת איבה ובלבד שהתייתמו בטרם הגיעם לגיל 37

5. סכום מענק ההתארגנות יעודכן לפי עדכון על-פי חוק משפחות החיילים.
6. בוטל מענק ניידות לאפוטרופוס גוף.

ג. סוגי התגמולים

1. **תגמול טיפול רפואי** - מי שנמנע ממנו לעבוד או לתפקד עקב קבלת טיפול רפואי (על פי תעודה רפואית) ובאישור רופא המוסד, זכאי לתגמול כספי מיוחד בתקופת הטיפול, בתנאי שלא משולם לו שכר או פיצוי בתקופה זו, ואם הוא עצמאי - בתנאי שחדל לעסוק במשלח ידו. תגמול זה הוא למעשה פיצוי קצר מועד המוענק לתקופה מוגבלת, עד שהנכות תיקבע בידי ועדה רפואית.
 2. **תגמולי נכות** - מי שוועדה רפואית קבעה לו דרגת נכות של 20% לפחות, זכאי לתגמול נכות חודשי. סכום התגמול או הקצבה נקבעים בהתאם לדרגת הנכות והם שווים ערך לתגמולים המשולמים לנכי צה"ל לפי חוק הנכים (תגמולים ושיקום). נכה מפגיעת איבה שנפגע בפגיעת איבה נוספת, נקבעת דרגת נכותו מחדש, ורואים את הפגיעות מכל פגיעות האיבה כאילו מקורן בפגיעת איבה אחת (צירוף נכויות). בהתאם לצורך מצורפים הטבות ומענקים נוספים בגין תשלום בעבור עזרת הזולת, דמי ניידות, הטבות חודשיות ושנתיות ומענקים.
 - **מענק נכות חד-פעמי** - משולם למי שוועדה רפואית קבעה לו נכות צמיתה של 10%-19%. סכום המענק מחושב בדרך של הכפלת הסכום הנובע מדרגת הנכות במספר החודשים לחישוב המענק. בטבלת חישוב המענק מצוין מספר החודשים לחישוב לכל דרגת נכות. כך למשל מי שדרגת נכותו היא 10%, המענק מחושב ל-108 חודשים, ומי שדרגתו 19% - המענק מחושב לפי 215 חודשים.
- נוסף על התגמולים הרגילים משולמות **תוספות מיוחדות לקבוצות מסוימות**, כמו תוספת תגמול לנכים קשים ותוספת גיל, וכן תגמולים מיוחדים בשיעורים מוגדלים, שהזכאות להם ורמתם נקבעות לפי דרגת הנכות, כושר ההשתכרות ופוטנציאל השיקום של הנכה. בתגמולים המיוחדים:
- **תגמול לנכה נצרך** - משולם למי שדרגת נכותו הקבועה היא 50% או יותר ומתקיימים בו תנאים הנוגעים להכנסה וליכולת להשתכר. התגמול לנכה נצרך משולם במקום תגמול נכות והזכאות נקבעת בידי ועדה לשנה אחת לכל היותר.
 - **תגמול לנכה מחוסר פרנסה** - משולם למי שדרגת נכותו הזמנית או הקבועה 10% ויותר, ומתקיימים בו תנאים מסוימים של הכנסה וחיפוש עבודה. הזכאות לתגמול נקבעת בידי ועדה מיוחדת, והוא משולם במקום תגמול נכות (בהתאם לדרגת הנכות) ולתקופה מוגבלת בלבד.
 - **תגמול בעבור נכה איבה שנפטר** - מזכה בהמשך תשלום התגמול, במשך שלוש שנים, לבן המשפחה שעליו הונהג הנכה.
3. **טיפול רפואי** - הטיפול הרפואי כולל אשפוז, טיפול במרפאה לרבות טיפול שיניים לנזק שנגרם כתוצאה מהפגיעה, תרופות, מכשירי עזר רפואיים, החלמה ושיקום רפואי. הטיפול ניתן על סמך אישור המוסד לביטוח לאומי שהפגיעה הוכרה כפגיעת איבה ועל סמך התחייבות כספית מן המוסד.
- הטיפול ניתן באמצעות השירותים הרפואיים המוסמכים של המדינה, שהם שירותי הבריאות הממשלתיים וקופות החולים המוכרות כשירות רפואי מוסמך. עזרה ראשונה מוגשת לנפגע גם בידי מגן-דוד-אדום וכל רופא או מוסד רפואי הקרובים למקום שאירעה בו הפגיעה. טיפול רפואי לנכים שדרגת נכותם עד 19% ניתן באמצעות קופות החולים על פי חוק ביטוח בריאות ממלכתי.

4. **שיקום מקצועי וכלכלי** - נועד לסייע בשיקום של נכה שאין לו מקצוע או שהוא זקוק להסבה מקצועית עקב נכותו או בעקבות צמצומים במקום עבודתו. מי שדרגת נכותו 20% או יותר, והוא לא קיבל מן המוסד מימון ללימודים, המוסד יוכל לסייע לו בהקמת עסק עצמאי או בביסוס עסק עצמאי קיים. על העסק להיות תכליתי מבחינה כלכלית ולהתאים ליכולתו, לידיעותיו ולמגבלותיו הגופניות של הנכה.

5. **תגמול לתלויים** - משולם לשאיריו של מי שנספה בפעולת איבה.

תגמול חודשי - לתגמול חודשי קבוע זכאים אלמן, אלמנה ויתומים. סכום התגמול מחושב באחוזים ממשכורתם של עובדי מדינה ומצורפות אליו הטבות סוציאליות כגילום חודשי. שיעור התגמול לאלמן/ה נקבע לפי גיל האלמן/ה, ואם יש עמם ילדים - גם על פי גיל הילדים. התוספת בגין ילדים ממשיכה להיות משולמת כל זמן שהילד משרת שירות חובה בצה"ל גם אם מלאו לו 21 שנים. לאחר שירות החובה האלמן/ה מקבלים תגמול כמי שילדיהם בגרו. יתומים במצבים מיוחדים מקבלים שיעורים מוגדלים.

נוסף על התגמולים החודשיים, משפחות התלויים זכאיות ל**שיקום, למענקים ולהטבות** נוספות כמו תשלום בעבור עזרה בפעולות היום-יום עקב מגבלה רפואית, עזרה ברכישת רכב, הלוואות ומענקים לדיר, סיוע בניידות, סיוע לדיר ומענק נישואין ליתומים וכן מענקים והטבות אחרים.

מענקים לכיסוי הוצאות אבל - משולמים לאלמן/ה ולהורים שכולים, ובהיעדרם יהיה זכאי למענק שאר בשר אחר, במטרה לסייע בהוצאות הכרוכות באבל.

הנתונים המוצגים בפרק זה נוגעים אך ורק לאזרחים נפגעי פעולות האיבה ולא לחיילים או לשוטרים שנפגעו בהן. בלוחות המציגים מקבלי גמלאות לא נכללים הנפגעים שקיבלו בעבר גמלה וחדלו להיות זכאים, או נפגעים שמלכתחילה לא קיבלו גמלה.

ד. פעולות איבה

פעולות איבה אירעו בכל שנות קיום המדינה. את הנתונים החל המוסד לרכז רק בשנים האחרונות, ולפיכך ייתכן כי הנתונים על ראשית שנות המדינה לוקים בחסר. חוץ מתקופת מלחמת העצמאות (1948), שבה נפגעו אזרחים רבים, מתאפיינות השנים 1946-1966, שנותיה הראשונות של המדינה, במספר קטן למדי של פעולות איבה. מיד לאחר מלחמת ששת הימים חלה עלייה ניכרת במספר פעולות האיבה ואחר כך ירידה הדרגתית עד לתחילת האינתיפדה הראשונה (1988).

השנים 1994-1998 אמנם התאפיינו במספר גבוה של פעולות איבה ושל נפגעים בכל אירוע, אולם עד ספטמבר 2000, עם פרוץ האינתיפדה השנייה, חלה ירידה במספר זה. בסוף 2000 ובעיקר בשנים 2001-2002 הגיעו מספר פעולות האיבה וחומרתן לשיא. היחס בין מספר הנפגעים שאושרו לבין מספר הפיגועים בשנת 2002 היה 1:9. בשנים 2003-2005 ירד מספר פעולות האיבה (לוח 1).

בשנת 2006 חלה עלייה תלולה במספר הנספים ובמספר הפצועים, כתוצאה ממלחמת לבנון השנייה. עם הפצועים נמנים נפגעים קל שקיבלו טיפול רפואי בלבד, נפגעים ששבו לאיתנם לאחר תקופה קצרה למדי ונפגעים קשים שהפכו לנכים. 37% מתוך כ-4,500 נפגעי מלחמת לבנון השנייה לקו בפגיעה נפשית כלשהי ללאפגיע פיזית. בשנת 2008 אושרו כ-200 אירועי איבה (כליום עם שגיור ריקטות באזור עוטף עזה מ-19.11.08 נספר כאירוע).

בשנים 2009-2010 נצפתה מגמת ירידה במספר פעולות האיבה, ובשנת 2011 שוב חלה עלייה במספרן; אושרו 76 אירועים, שבהם היו 209 נפגעים, ומספר ההרוגים עלה ל-17. אף שמספר האירועים עלה רק ב-4 בין 2010 ל-2011, מספר הנפגעים שאושרו עלה פי 2.5, כלומר האירועים היו חמורים יותר.

בשנים 2009-2010
נצפתה מגמת ירידה
במספר פעולות
האיבה, ובשנת 2011
שוב חלה עלייה
במספרן; אושרו 76
אירועים, שבהם היו
209 נפגעים, ומספר
ההרוגים עלה ל-17

לוח 1

אירועי האיבה ונפגעי איבה שאושרו בידי הרשות המאשרת, 2011-1947

שנת פגיעה*	מספר אירועים	סך הכול נפגעים שאושרו		פצועים		הרוגים	
		נפגעים שאושרו	סך הכול	מהם: אושרו	סך הכול	מהם: אושרו	סך הכול
סך הכול	3,660	12,312	20,270	10,599	1,796	1,713	
1957-1947	163	201	156	142	67	59	
1976-1958	368	662	498	465	220	197	
1993-1977	698	1,122	904	785	356	337	
1999-1994	667	1,934	1,987	1,737	202	197	
2000-2004	760	4,315	6,942	3,586	733	729	
2005	93	364	632	319	50	45	
2006	196	2,033	5,926	1,963	87	70	
2007	139	231	355	221	12	10	
2008	200	624	1,288	593	31	31	
2009	113	351	1,016	345	6	6	
2010	72	80	99	73	7	7	
2011	76	209	482	192	20	17	

* חלוקת השנים כפי שמוצגת פה נעשתה בהמשך לנתונים שהוצגו במחקר **נפגעי איבה בישראל: פגיעות, צרכים, חקיקה והגשת טיפול וסיוע** (2005), מאת א' ינאי, ר' פריאור וש' בר בהוצאת המוסד לביטוח לאומי, שם חולק הפגיעות לפי תקופות בהתאם לאופי הפעילות.

** כל אחד מן הימים שבהם שוגרו טילים באזור עוטף עזה ובמלחמת לבנון השנייה הוגדר כאירוע נפרד.

ה. מקבלי התגמולים

1. מקבלי תגמול טיפול רפואי

בסמוך לפגיעה, הנפגעים זכאים לקבל תגמול טיפול רפואי, המשולם כפיצוי על אובדן הכושר הנגרם להם. כ-31% מנפגעי איבה שקיבלו תגמול טיפול רפואי בשנת 2011 לא היו מסוגלים לעבוד או לתפקד בגלל הפגיעה במשך יותר משלושה חודשים. 30% נוספים לא היו מסוגלים לעבוד או לתפקד מחודש ועד שלושה חדשים. במקרים מסוימים, של מעסיקים ממשלתיים לדוגמה, המעסיק משלם לנפגע את מלוא משכורתו והמוסד מחזיר למעסיק את התשלום. לוח 2 מציג את מקבלי תגמול הטיפול הרפואי ואת מספר המעסיקים לפי משך תקופת אי-הכושר.

גובה תגמול הטיפול הרפואי נקבע בהתאם למעמד התעסוקה של הנפגע לפני האירוע:

- מי שעבד לפני הפגיעה זכאי לתגמול השווה להכנסתו הממוצעת בשלושת החודשים שקדמו לפגיעה (לאחר ניכוי מס הכנסה) עד לתגמול המרבי המשולם למשרת במילואים (חמש פעמים השכר הממוצע).
- מי שלא עבד לפני הפגיעה זכאי לתגמול המחושב בהתאם למצבו המשפחתי ולמספר הילדים. התגמול מחושב כאחוז ממשכורת עובד מדינה.
- ילדים עד גיל 14 אינם זכאים לתגמול טיפול רפואי בשום מקרה. בני 14-18 זכאים לתגמול רק אם עבדו.
- נכה שחזר לעבודה באופן חלקי ויכולת השיקום שלו לא נקבעה עדיין (אמנם נמצא במסגרת תעסוקה ויש לו הכנסה אך לא חזר לתפקוד מלא בעבודה בשל נכותו המוכרת) - ניתן לשקול לשלם לו תגמול טיפול רפואי חלקי בתקופת הנכות.

לוח 2

מקבלי תגמול טיפול רפואי לפי מספר ימי אי-כושר, 2011

ימי אי-כושר	סך הכול	נפגעים	מעסיקים
סך הכול	137	104	33
1-30 ימים	54	45	9
31-90 ימים	41	30	11
91 ימים ויותר	42	29	13

2. נכים המקבלים תגמול

בשנת 2011 קיבלו תגמולים בממוצע לחודש 4,216 נכים שנפגעו בפעולות איבה. בלוח 3 אפשר לראות את מספר נכי פעולות איבה שקיבלו תגמולים חודשיים בשנים 2006-2011. עיקר העלייה בין 2010 ל-2011 היא במקבלים תגמולי נכות עד 39 אחוזי נכות (הרמה הנמוכה ביותר בלוח).

בשנת 2011 קיבלו תגמולים בממוצע לחודש 4,216 נכים שנפגעו בפעולות איבה. עיקר העלייה בין 2010 ל-2011 היא במקבלים תגמולי נכות עד 39 אחוזי נכות

לוח 3

נפגעי איבה המקבלים תגמולי נכות חודשיים (ממוצע שנתי), לפי דרגת נכות, 2006-2011

דרגת נכות	2006	2007	2008	2009	2010	2011
סך הכול	3,022	3,274	3,564	3,860	4,113	4,216
עד 39	2,185	2,376	2,625	2,879	3,116	3,216
40-49	203	209	219	234	238	240
50-59	238	256	272	284	294	298
60-79	216	234	247	259	263	260
80-99	89	101	102	104	105	103
100	91	98	99	100	97	99

לוח 4

נפגעי איבה שקיבלו תגמולים בדצמבר 2011, לפי מין וגיל בעת הפגיעה

גיל בעת הפגיעה	סך הכול	גברים	נשים
סך הכול - מספרים אחוזים	4,271	2,258	2,013
עד 19	23.8	25.6	21.9
20-29	19.5	21.2	19.9
30-44	26.5	27.2	26.5
45-64	24.4	21.7	24.4
65+	5.4	4.3	5.4

מלוחות 4 ו-5 אפשר ללמוד על מאפיינים דמוגרפיים וכלכליים של הנכים המקבלים תגמול חודשי. 52.9% ממקבלי התגמול הם גברים. הנכים נבדלים זה מזה גם במצבם הכלכלי לאחר הפגיעה: מרביתם (כ-60.2%) נכים רגילים ומיעוטם נצרכים (3.8%) או מחוסרי פרנסה (2.4%). הזכאות לתגמול כנצרך

לוח 5

נכים נפגעי איבה שקיבלו תגמולים בדצמבר 2011, לפי מעמד (רגיל, נצרך ומחוסר פרנסה) והתגמול המשולם להם (מחירים שוטפים)

מעמד	מקבלים	ממוצע תשלום חודשי בפועל*
סך הכול	4,246	2,227
רגיל	2,556	2,453
נצרך	163	12,418
מחוסר פרנסה	100	6,733
תגמול נכה שנפטר (36 חודש)	42	1,542
נכה בדרגה 10% - 19%**	1,358	-

* כולל את ההטבות החודשיות ואינו כולל הטבות שנתיות.
** מקבלים תשלום חד פעמי ולא חודשי.

או מחוסר פרנסה היא לתקופה מוגבלת בלבד ומחייבת בחינה של מצבם מדי פעם בפעם. מספר הנכים לפי מעמדם כמו גם התגמולים הממוצעים לסוגי הנכים השונים מוצגים בלוח 5.

3. מקבלי תגמולי תלויים

אלמן, אלמנה, ילדים והורים של מי שנספה בפעולת איבה זכאים לגמלת תלויים. בלוח 1 הוצגו מספר פעולות האיבה בכל שנה ומספר הנספים באותן פעולות. בלוחות 6 ו-7 מוצג מספר הנספים אשר בגינם משולם תגמול תלויים לשאיריהם, בחתכים שונים.

לוח 6

הנספים בפעולות איבה ששולמו בגינם תגמולים בדצמבר 2011, לפי מין וגיל בעת הפטירה

גיל בעת הפטירה	סך הכול	גברים	נשים
סך הכול - מספרים	1,549	1,064	485
אחוזים	100.0	100.0	100.0
עד 18	17.9	14.1	26.4
19-29	21.8	20.2	25.2
30-49	36.3	39.8	28.7
50-64	16.7	17.5	14.8
65+	7.3	8.4	4.9

בגין 1,549 נספים שולמו בדצמבר 2011 תגמולים ל-1,989 משפחות בהרכבים שונים - בהם כ-49% להורים שכולים וכ-41% לאלמנים/ות עם ובלי ילדים.

לוח 7 מראה כי ההורים השכולים מהווים כמחצית ממשפחות הנספים שקיבלו תגמולים בדצמבר 2011. בלוח 8 מוצג היקף התשלומים בענף לאורך זמן.

4. סך התשלומים

בשנת 2006 שולמו כ-360 מיליון ש"ח לנפגעי איבה ובשנת 2007 הסכום היה נמוך קצת יותר (ירידה של 1.6%). בשנת 2008 היה גידול ריאלי של 4.3% לעומת 2007, ובשנת 2010 שולם לנפגעי איבה סכום של

כ-413 מיליון ש"ח לגמלאות שונות. בשנת 2011 חל גידול ניכר בהיקף התשלומים בענף נפגעי איבה אשר הסתכמו בכמעט 476 מיליון ש"ח (גידול ריאלי של 11.3%). עקב תיקון בחוק התגמולים לנפגעי פעולות איבה שולמו תשלומים למפרע ליתומים ששני הוריהם נפטרו כתוצאה מפעולת איבה.

לוח 7

משפחות הנספים שקיבלו תגמולים בדצמבר 2011, לפי הרכב המשפחה ותגמול חודשי (מחירים שוטפים)

הרכב משפחה	מספרים	תגמול חודשי* (ממוצע)
סך הכול	1,989	7,207
אלמן/ה שאין עמם ילדים	108	7,170
אלמן/ה שילדיהם בגרו	440	7,711
אלמן/ה עם ילדים	264	9,516
יתומים עצמאיים	49	3,918
הורים שכולים	980	6,578
אחר	148	-

* כולל איזון, גילום, ביטוח בריאות ותוספת גיל.

לוח 8

היקף התשלומים בענף נפגעי איבה, 2006–2011 (אלפי ש"ח)

שנה	מחירים שוטפים	מחירי 2010	גידול ריאלי משנה לשנה
2006	360,000	401,568	2.2%
2007	356,000	395,068	-1.6%
2008	388,365	412,055	4.3%
2009	400,000	410,775	-0.9%
2010	413,000	413,000	0.5%
2011	475,740	459,873	11.3%